

over de kongelige Intrader og at brænde de Røvsuglenab, der svares som Næbbetold, men dette er forøvrigt i en anden Henseende jo meget vel beregnet; thi saafremt de Forretninger, som nu foregaae St. Olaf Dag, endnu vedblive at foregaae samme Dag, da samles det hele Aristokratii i Thorsshavn, og dette kan altsaa meget godt indvirke paa de Folkevalgte i Thorsshavn. En endnu farligere Bestemmelse er den i Udkastets § 14, ifølge hvilken alene Amtmanden kan tage Beslutning i alle de til Lavthinget hørende Sager, som ikke taale at udsættes og ikke ere af den Bigtighed, at et overordentligt Møde derfor behøver at berammes, ligesom han ogsaa kan anvise Udgifter af alle de Fonds, som ellers henhøre til Lavthingets Bestyrelse, og om alt dette skal han kun naar Lavthinget samles meddele dette Underretning. Det er altsaa klart, at saasnart Amtmanden vuffer paa egen Haand at afgjøre en Sag, da kan han blot decretære „denne Sag taaler ikke at udsættes, denne Sag er ikke af den Bigtighed, at derfor et overordentligt Møde behøver at sammentkalles,“ og han skal kun meddele Lavthinget Underretning om hvad han har foretaget. Hvorledes Lavthinget skal forholde sig, naar det misbilliger Amtmandens Foranstaltning, derom siges der ikke et eneste Ord. Efter den samme § kan Amtmanden ogsaa suspendere enhver Beslutning, som Lavthinget tager, selv om dennes Udførelse maatte være meget presserende, og at han aldeles uantastet kan udøve en saadan Myndighed forekommer mig rigtignok at være noget farligt. — Jeg skal nu blot med Hensyn til den Indskydelse, den ærede Minister har villet tillægge Embedsmændene, bemærke, at Vælgerne efter Udkastets § 9 ikke have Lov til efter eget Lykke at træde til Valgprotocollen og afgive deres Stemme, men de skulle opraabes af Formanden og denne skal alene tilføre de Stemmer, de maatte afgive. De folkevalgte Medlemmer af Valgbestyrelsen skal være aldeles ørfesløse, der indrømmes dem kun Ret til at optegne de Vælgeres Stemmer, som dicteres dem af Formanden og derefter sammentælle disse Stemmer.

Vender jeg mig dernæst til den i §§ 3 og 4 fastsatte Censur, da er jeg rigtignok nær

ved at forstumme. Det er mig aldeles ubegribeligt, at den, der blot nogenlunde kender til Forholdene paa Færøerne kan foreslaae en sliig Bestemmelse; thi en stor Deel af Beboerne vilde derved blive udelukket fra Udøvelsen af en af de vigtigste borgerlige Rettigheder. Jeg har allerede ved en tidligere Leilighed søgt at vise, at Censur aldeles ikke var hjemme paa Færøerne. Dette har imidlertid ikke udøvet den allermindste Indflydelse paa den høitærede Minister; jeg skal derfor blot nævne nogle andre Grunde, der mulig ville tiltale ham mere. Jeg har nemlig søgt at udfinde, hvor stort et Antal af dem, der vilde være valgberettigede og valgbare, naar der ikke indførtes nogen Censur, vilde blive udelukket, saafremt den foreslaaede Censur indføres. Paa de Steder, hvor Forholdet er allerfordelagtigst, vilde Antallet af dem, som vilde blive udelukkede, kun være $\frac{1}{3}$, paa andre Steder $\frac{1}{3}$, paa atter andre Steder Halvparten og paa nogle, og det ikke ganske saa Steder $\frac{2}{3}$ (Hør!). Jeg tør altsaa antage, at Middeltallet vil blive $\frac{2}{7}$, og at altsaa kun $\frac{3}{7}$ af dem, der vilde have været valgberettigede og valgbare, saafremt der ikke var indført nogen Censur, efter den nu foreslaaede Censur vilde blive udelukkede fra at udøve denne Ret. Dette er imidlertid blot udenfor Thorsshavn; i Thorsshavn stiller Forholdet sig langt ufordelagtigere, thi af de 150 Vælgerne, der ville findes i Thorsshavn efter det nærværende Udkast, naar ingen Censur indførtes, vilde, naar den foreslaaede Censur indførtes, kun 40 blive valgberettigede og valgbare, altsaa kun $\frac{2}{5}$. Jeg skal ogsaa henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, at der i det omtalte, af Embedsmændene udarbejdede, Udkast til en Communallov for Færøerne, slet ikke var foreslaaet nogen Censur med Hensyn til Valgberettigelsen, derimod var der med Hensyn til Valgbarheden til Lavthinget foreslaaet, at $\frac{1}{3}$ skulde være i Besiddelse af een Markjord, men derimod kunde de øvrige $\frac{2}{3}$ vælges aldeles frit. Det er altsaa et stort Tilbagekridt, som den ærede Minister har gjort. Jeg skal ogsaa tillade mig at gøre opmærksom paa, at f. Ex. tre af de Valgmænd, der vare udnævnte af Folket til at vælge et Medlem til Landsthinget, som i den Grad havde